

Nederlandse vertaling van de liederen op de cd 'A Woman Alone' van Shandiz Ensemble. De liederen zijn gebaseerd op gedichten van de Iraanse dichteres Forugh Farrokhzad. De teksten zijn uit het Perzisch vertaald door vrienden van het ensemble.

track 1

En dit ben ik,
een vrouw alleen
op de drempel van een koud seizoen,
aan de voet van het besef van het bezoedelde bestaan van de aarde,
en de simpele en droevige, wanhopige hemel.

track 2

Misschien was de waarheid deze twee jonge handen
die begraven werden onder de onophoudelijk vallende sneeuw
en volgend jaar, als de lente achter het raam
met de hemel vrijt,
en uit haar lichaam ontspringen
groene fonteinen van lichte stelen,
dan gaan ze ontbloeien, o lief,
o mijn liefste lief,
laten we in het begin van een koud seizoen geloven.

track 3

Hoe lang moet men gaan
van de ene plek naar de andere,
ik kan niet, kan niet blijven zoeken
naar nieuwe liefde, naar een nieuwe geliefde,
waren wij maar twee zwaluwen
die hun hele leven konden reizen
van de ene lente naar de andere.

track 4

Kijk hoe het verdriet
in mijn oog
druppel voor druppel smelt,
hoe mijn zwarte opstandige schaduw
is geknecht door de hand van de zon,
mijn hele hemel barst
van vallende sterren,
kijk!
jij komt op
en de zon werpt zijn licht.

track 5

Kom met mij
naar die ster
duizenden en duizenden jaren ver
weg van de vorst van de grond
en van de aardse absurde afmetingen
en waar niemand bang is
voor het licht.

track 6

In de bekwame omarming van een man
kan men een mooie en gezonde vrouw zijn
met een lichaam opengevouwen als een kleedje van leer
en twee grote harde borsten,
men kan in het bed van een dronkaard,
een krankzinnige, een zwerver,
een smet werpen op de onschuld van de liefde,
meer dan dit, o ja, meer dan dit,
kan men stil blijven, men kan urenlang
staren in de rook van een sigaret,
staren naar de contouren van een kopje,
naar een verkleurde bloem op het tapijt,
naar een ingebeelde lijn op een muur,
met stijve vingers kan men
gordijnen opzij schuiven en zien
dat het in het midden van de smalle steeg hard regent,
een kind met zijn gekleurde vliegers

staat onder een afdakje,
men kan op zijn plaats blijven staan,
naast het gordijn, blind en doof,
men kan schreeuwen,
met een gemaakte, vervreemde stem:
'ik heb lief',
men kan levenslang knielen,
met een gebogen hoofd tegen een koud heiligdom,
men kan God zien in een onbekend graf,
men kan geloof vinden in een waardeloze munt,
men kan verschrompelen in de vertrekken van een moskee
als een oude voorganger,
men kan als een opwindpop zijn
en met twee glazen ogen de eigen wereld zien
die in haar fluweel gevoerde doos ligt
met een lichaam gevuld met stro
en men kan voor jaren slapen
tussen het kant en de lovertjes
en met iedere vuile aanraking van een hand
zonder reden krijsen:
'o, ik ben zeer gelukkig'.

track 7

Alles wat we konden verliezen hebben we verloren,
we begonnen onze reis zonder licht
maar de maan -vriendelijk, vrouwelijk- was altijd daar.

track 8

Niemand denkt aan de bloemen,
niemand denkt aan de vissen,
niemand wil geloven dat de tuin aan het sterven is,
dat het hart van de tuin opgezwollen is onder de zon,
dat de gedachten van de tuin
langzaam ontdaan worden van de groene herinneringen.

track 9

Ik ben naakt,
naakt,
als de stilte tussen woorden van tederheid
en mijn wonden zijn allemaal door de liefde veroorzaakt,
liefde,
liefde.

track 10

In het donker
riep ik je,
het was stil, er was een zacht briesje
dat het gordijn bewoog,

in de ontroostbare hemel
scheen een ster,
ging een ster,
stierf een ster,

ik riep jou,
ik riep jou,

ik hield alles wat ik was
in mijn hand
als een beker melk,

de blauwe blik van de maan
schampte de ramen,
een triest liedje steeg op als rook,

uit de stad van de krekels
gleed het als rook
op het raam,

daar, de hele nacht,
in mijn borst,
hijgde iemand wanhopig,

iemand stond op,
iemand verlangde naar jou,
twee koude handen duwden haar terug,

daar viel
de hele nacht
verdriet van zwarte takken,

iemand verloor haarzelf
en riep jou,
op iemand viel het puin van de hemel,

mijn kleine boom was verliefd op de wind,
een rusteloze wind,
waar is het huis van de wind?
waar is het huis van de wind?

track 11

Ik heb geen spijt,

het is alsof mijn hart naar de andere kant van de tijd vloeit,
het leven zal mijn hart herhalen,

de paardenbloemzaadjes die drijven op de meren van de wind
zullen mij herhalen,
die bloem
zal me herhalen,
ik heb geen spijt,
o lief, praat met mij,
over die andere mij die je vindt in de koude straten van de nacht
met deze verliefde ogen

en herinner mij, in haar bedroefde kus
op de vriendelijke groeven
onder je ogen.

track 12

Mijn hart is droef,
mijn hart is droef,
ik ga naar het balkon
en laat mijn vingers glijden

langs de gespannen huid van de nacht,
de lichten van relaties zijn gedoofd,
de lichten van relaties zijn gedoofd.

track 13

O gevangen stem,
zal de grandeur van jouw wanhoop
van ergens in deze erbarmelijke nacht
een tunnel graven naar het licht?

naar het licht?
naar het licht?
naar het licht?

track 14

In een kamer ter grootte van eenzaamheid
kijkt mijn hart, ter grootte van liefde,

naar de simpele voorwendsels van zijn geluk,
naar het mooie verwelken van bloemen in de vaas

en naar het boompje dat je plantte
in onze tuin,

naar de gezangen van kanaries
die zingen ter grootte van een raam,

dit is mijn deel,
dit is mijn deel,

mijn deel is een hemel die een dicht gordijn van mij wegneemt,
mijn deel is afdalen op een verlaten trap
en me aansluiten bij iets vreemds en in verval,

mijn deel is een sombere wandeling
in de tuin van herinneringen

en sterven aan het heimwee naar een stem
die mij zegt:
'ik houd van je handen',

ik plant mijn handen in de tuin
opdat ik groei,
weet ik,
weet ik.